

(Не)разбрана обич на кравата Миза

стр. 7

**Великден на
тримеждието 2022**

стр. 3

**Възкресение Христово,
ПАСХА**

стр. 8

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Ново Братство

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА VI • БРОЙ 127 • 15 април 2022 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

стр. 3

**Нов биохимичен апарат за
босилеградския Здравен дом**

**В Босилеград се проведе среща за
насърчаване на мултикултурализма
и ролята на Съвета за
международни отношения**

стр. 3

**В Босилеград се проведе Втори
регионален турнир по тенис на маса**

стр. 11

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

Портал
far.rs

FAR

ФАР

MULTIMEDIJALNI INTERNET PORTAL
NA BUGARSKOM I SRPSKOM JEZIKU

MULTIMEDIJEN PORTAL
NA BULGARSKI I SRBSKI JEZIK

Изборите в Цариброд

Убедителна победа за Александър Вучич и коалицията, водена от него

На президентските избори в Царибродска община настоящият президент на Сърбия грабна убедителна победа, като за него гласуваха 3 439 от избирателите. Здравко Понош получи 606, Милица Джурджевич Стаменковски – 322, Бошко Обрадович – 237, Биляна Стойкович – 218, д-р Милош Йованович – 186, Миша Ваич – 130 и Бранка Стаменкович – 123 гласа.

Що се отнася до гласуването за парламента на Сърбия, коалицията около Сръбската прогресивна партия получи 2 842, коалицията около Социалистическата партия на Сърбия – 592, листата, на чието чело бе Мариника Тепич – 443, листата „Морамо“ – 289, Сръбската партия „Заветници“ – 228, коалицията „Нада за Сърбия“ – 192, Сръбската радикална партия – 187, коалицията на движенията „Двери“ и ПОКС – 176, листата „Борис Тадич – Хайде, хора“ – 99, Суверенистите – 78 гласа и т.н.

Общият брой на избирателите бе 8 039, а пред урните се озоваха 5 442 от тях, което прави над 67 процента.

Изборите преминаха без нарушения на процедурата и нямаше повторения на гласуването. Присъстваха наблюдатели от ОЕСС, „Цисид“ и „Църта“.

Кметът Владица Димитров посредством РТ „Цариброд“ благодари на гражданите, гласували за Александър Вучич и коалицията, на чието чело е той. Сподели, че резултатите от изборите ще представляват своеобразен бенефит за Царибродско в предстоящия период, особено в случаите, когато представителите на общината тръгнат в Белград, за да търсят парична или друга помощ от централните власти. „Средствата са сконцентрирани предимно в Белград“, подчерта Димитров в контекста на изкаждането си за изборите.

Б. Димитров

Избори 2022 в Босилеградска община

Убедителна победа на Александър Вучич и коалицията „Заедно можем всичко“

По данни на Общинската избирателна комисия на президентските избори в Босилеградска община актуалният президент Александър Вучич, предложен от коалицията „Заедно можем всичко“, спечели убедителна победа, получавайки 3 365 гласа. На второ място е Здравко Понош с 283 гласа, а на трето Милица Джурджевич Стаменковски с 149. Следват Бошко Обрадович с 65, д-р Милош Йованович с 56, Миша Ваич с 45, Бранка Стаменкович с 44 и Биляна Стойкович с 43 гласа.

И на парламентарните избори убедителна победа също спечели Коалицията „Александър Вучич - Заедно можем всичко“, която подкрепиха 3 242 гласопдаватели. За коалицията „Ивица Дачич - Премиер на Сърбия“ бяха пуснати 405 бюлетини, за Коалицията „Мариника Тепич - Обединени за победата на Сърбия“ гласуваха 244 души, а бюлетината под номер 7 - „Милица Джурджевич Стаменковски - Сръбска партия Заветници“ - 104 гласа. Всички останали кандидатски листи са получили под 100 гласа.

От общо вписаните 7 228 пълнолетни граждани в Босилеградска община на изборите са гласували 4 459 или 61,69%. Броят на невалидните бюлетини за

президентските избори е бил 139, а на парламентарните - 155.

По думите на секретаря на Общинската избирателна комисия Миодраг Якимов изборният ден в Босилеград е преминал без нередности. Той изтъкна, че освен от членовете на секционните комисии в разширен състав, предложени от представителите на партии, коалиции и кандидатите за президент на републиката, изборния процес в нашата община е бил контролиран и от представители на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), както и от организациите ЦЕСИД и ЦРТА.

Гласуването бе организирано на 31-на избирателни секции - 4 в Босилеград, 2 в село Райчиловци и 25 в останалите села на общината.

Коментирайки резултатите от изборите, кметът Владимир Захариев заяви, че е доволен от убедителната победа на президента Вучич и водената от него Коалиция „Заедно можем всичко“, която подкрепяха той и водената от него партия „Това сме ние“. Захариев изказа благодарност към гражданите за оказаното доверие на „Това сме ние“, на президента Александър Вучич и на листата „Заедно можем всичко“.

П.Д.Р.

Акция по кръводаряване и футболен турнир в памет на загиналия полицаи Слободан Петков

Сдружението на доброволните кръводарители в Босилеград, Общинската организация на Червения кръст и Полицейската станция със съдействието на Института за кръвопреливане от Ниш миналата седмица организираха поредна благотворителна акция по кръводаряване в памет на трагично загиналия босилеградски полицаи по време на военните сражения в Косово Слободан Петков.

В инициативата, която се проведе в Полицейската станция, се включиха 37 кръводарители - полицаи от Босилеград, техни колеги от Сурдулица и Владичин Хан, граждани, както и членове на хуманитарното сдружение на Телеком Сърбия „В сърцето“.

По традиция след кръводарителската акция на терените на Спортния център „Пескара“ се проведе мемориалният турнир по футбол на малки врати „Слободан Петков“. В състеза-

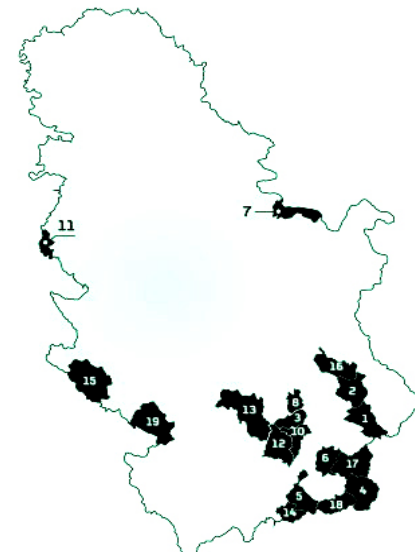
нието участваха 6 отбора - полицаи от Босилеград, колегите им от Граничния пункт „Рибарци“, Общината, Основното училище „Георги Димитров“, заети в мината „Босил Метал“ и др. Победител в надпреварата бе смесеният отбор на основното училище и Община Босилеград.

Йордан Григоров, служител в Полицейската станция в Босилеград, който е председател на сдружението на доброволните кръводарители в Босилеград и главен организатор на инициативите, посочи, че е доволен от отзива на кръводарителите и благодари на всички, които подкрепиха инициативата. Той подчерта, че победители в спортното състезание са всичките участници, понеже „със самото си присъствие те отдадоха почит и уважение към трагично загиналия ни колега Слободан Петков“.

П.Д.Р.

DEVASTIRANE OPŠTINE U SRBIJI

1. BABUŠNICA
2. BELA PALANKA
3. BOJNIK
4. BOSILEGRAD
5. BUJANOVAC
6. VLADIČIN HAN
7. GOLUBAC
8. ŽITORAĐA
9. KURŠUMLIJA
10. LEBANE
11. MALI ZVORNIK
12. MEDVEĐA
13. MEROŠINA
14. PREŠEVO
15. PRIJEPOLJE
16. SVRLJIG
17. SURDULICA
18. TRGOVIŠTE
19. TUTIN

Най-бедните места в Сърбия

В Сърбия има 19 места-населения и общини, чието ниво на развитие е под 50 процента от средното за страната.

От 197 общини и градове 44 в Сърбия са слабо развити, т.е. по-малко от 60 процента от средното за страната. Сред тях 19 принадлежат към категорията население т.е. общини, чието ниво на развитие е под 50 процента. За съжаление в тези общини са включени и общините, в които живее нашето национално малцинство - Бабушница, Бела паланка, Босилеград, Владичин хан, Сурдулица, Търговище... докато община Димитровград е класифицирана към слабо развити общини, по-малко от 60 на сто от средното за страната.

Между другото през февруари тази

година министърът за подобряване на развитието на недостатъчно развитите общини на Сърбия Новица Тончев подписа договори за безвъзмездна помощ с 42 общини в Ниш на обща стойност 320 милиона динара. За обществения конкурс кандидатстваха 44 общини, от които само две нямаха адекватни проекти, а останалите 42, включително и общините Босилеград и Димитровград, сключиха договори за средства за подобряване на местното самоуправление.

Целта на конкурса е една община да премине от статус на слабо развита към по-високо ниво на развитие.

С.Б.

Нов биохимичен апарат за босилеградския Здравен дом

Здравният дом в Босилеград получи нов биохимичен апарат за лабораторни изследвания на кръвта. Става дума за съвременен биохимичен анализатор, с помощта на който може да се върши изследване на повече параметри на кръвната картина и по много по-бърз начин в сравнение с досегашния апарат, с който разполагаше това лечебно заведение.

„Апаратът е предоставен от Министерството на здравеопазването на Република Сърбия по искане на общината, а въз основа на договора с директора на Здравния дом д-р Горан Василев, с цел осигуряване на необходими медицински

апарати, с които да се създават условия за висококачествени услуги на пациентите в нашата здравна институция“, заяви кметът Владимир Захариев.

Той посочи, че по същия начин в договор с директора на Здравния дом миналата година общината е поискала и получила от държавата и съвременен апарат за определяне на Д-димер - изследване и диагностициране на тромбоза, сърдечна недостатъчност, инфаркт на миокарда, възпаление на сърдечния мускул и др.

П.Л.Р.

В Босилеград се проведе среща за насърчаване на мултикултурализма и ролята на Съвета за международни отношения

На посещение в Босилеградска община тези дни пребиваха Олена Папуга - държавен секретар в Министерството на човешките и малцинствени права и обществен диалог, Драгана Вуйков Радулович - съветник на Омбудсмана Зоран Пашалич и Фахрудин Кадличанин - координатор на Съвета на Европа в Сърбия.

Делегацията проведе работна среща с членовете на Съвета за международни отношения към Общинската скупщина в Босилеград, а на заседанието присъстваха и кметът Владимир Захариев, членове на общинското ръководство и председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков.

Целта на срещата беше насърчаване на мултикултурализма и подобряване на сътрудничеството между Съвета за международни отношения и общи-

ната, както и засилване на ролята на Съвета в отношенията с националните съвети, Министерството на човешките и малцинствени права и обществен диалог, както и други държавни институции, неправителствения сектор и международни организации. Гостите бяха запознати и със ситуацията в нашата община, особено в сферата на образованието, културата и информирането.

На срещата специално беше подчертано, че Босилеградска община е пример за среда, в която няма междуетнически конфликти.

Съгласно чл. 98 от Закона за местното самоуправление в състава на Съвета за междуетнически отношения в нашата община са по двама представители на българската, ромската и сръбската национални общности.

П.Л.Р.

Босилеград

Детската градина е временно изместена в Културния дом

Поради продължаващия ремонт и изграждането на нов обект на Детската градина „Детска радост“ в Босилеград, от 11 април ведомството временно е изместено в обекта на Културния дом. 34 деца от предучилищния курс се учат в помещенията на детския кът, докато малчуганите на възраст от 3 до 5,5 години престояват в специално оборудваните помещения на първия етаж в Дома на културата. Едно помещение е приспособено и за временна кухня за децата.

Според плана реализацията на проекта „Реконструкция и доизграждане на детската градина 'Детска радост'“, който Община Босилеград реализира с финансова подкрепа на Министерството на труда, заетостта, социалната политика

и военните втерани, трябва да приключи следващата година.

Целта на проекта е създаване на по-качествени условия за престой и обучение на децата, както и за работа на служителите в детското ведомство.

Кметът Владимир Захариев посочи, че стойността на проекта е около 106 милиона динара, а освен изграждането на нов обект за обучение на деца от предучилищния курс, той включва и цялостна реконструкция на сградата, предназначена за престой на малчуганите до 5-годишна възраст, както и изграждане на помещения за детски ясли.

П.Л.Р.

Великден на тримеждието 2022

По повод Великденските празници Центърът за култура „Босилеград“, Спортният съюз и Община Босилеград за пета поредна година ще организират фестивала под название „Великден на тримеждието 2022“. В рамките на мероприятията на връх Великден (24 април, неделя) с начало в 10 ч. на централното градско кръстовище в Босилеград ще се проведе състезание по чупене на яйца с богата културно-художествена програма.

Право да участват в надпреварата ще имат всички граждани и гости на Община Босилеград, които ще бъдат разделени в шест възрастови категории. Всеки участник ще получи боядисано яйце и подарък, а за победителите са осигурени съответни награди. Крайният победител във всяка една от категориите ще бъде провъзгласен за „Цар на великденските яйца“ и ще бъде тържествено коронуван и достойно награден.

Фестивалът и тази година включва обучителен награден конкурс за оцветяване на рисунки, който тази година е озаглавен „ВЕЛИКДЕНСКО ПЪСТРО-ЦВЕТИЕ“. Конкурсът има образователна цел, като участниците - деца от предучилищна възраст до 18 години, по време на Страдалната седмица ще оцветяват рисунки с мотиви от петте ключови моменти от последната седмица на

живота на Исус Христос - Вход Господен в Йерусалим, Тайната вечеря, Осъждането на Исус Христос, Разпятие Христово и Възкресение Христово - Великден.

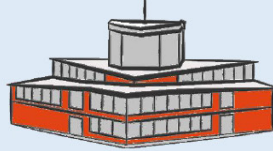
Участниците ще бъдат разпределени в четири възрастови категории - деца от предучилищна възраст, ученици от 1-ви до 4-ти клас, ученици от 5-и до 8-и клас и гимназисти. Мотивите за оцветяване участниците могат да превземат от сайта на Културния център „Босилеград“, от учителите си или лично в Центъра за култура. Оцветяването може да бъде с маслени и дървени бои или с флаумастери. Срокът за изпращане на оцветените мотиви е 14 април, а на 15 април те ще бъдат представени на изложбата в Дома на културата.

Всички посетители на изложбата ще имат право да гласуват отделно за всяка категория и за всеки мотив/рисунок, като избират по една картина от тях. Въз основа на гласовете на посетителите на изложбата и мнението на експертното жури, на 23 април ще бъдат обявени най-добрите творби във всяка категория, а церемонията по награждаването ще бъде организирана на централното кръстовище в Босилеград на Великден, 24 април.

П.Л.Р.

ОБЩИНА
БОСИЛЕГРАД

ВЕДОМСТВО КУЛТУРЕН
ЦЕНТЪР „БОСИЛЕГРАД“

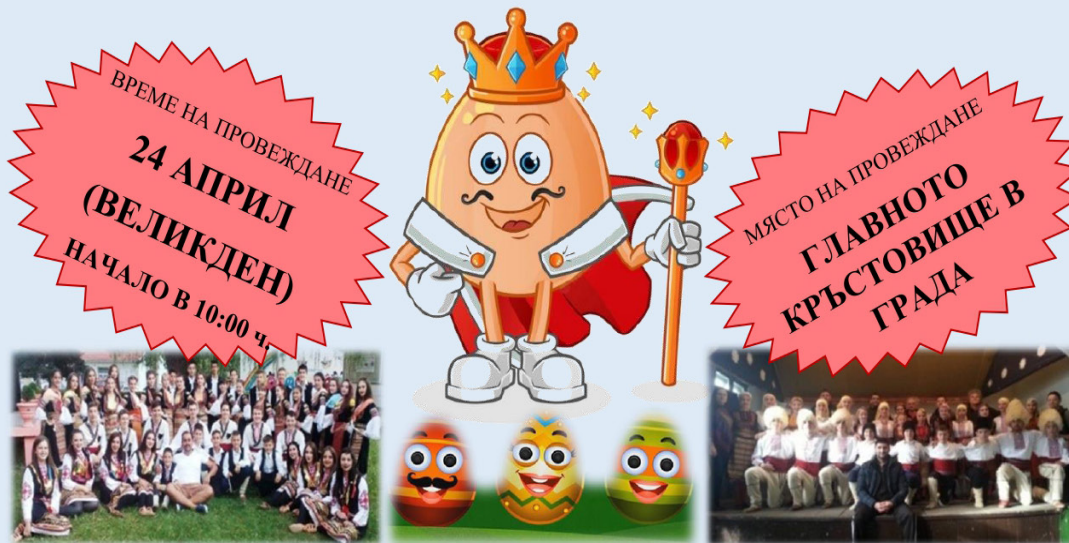
СПОРТЕН СЪЮЗ НА
ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД

ВЕЛИКДЕН НА ТРИМЕЖДИЕТО 2022

Община Босилеград, Ведомство Културен център „Босилеград“ и Спортния съюз на община Босилеград организират състезание по чупене на великденски писани яйца с богата културно-художествена програма.

В надпреварата могат да участват ВСИЧКИ граждани и гости на община Босилеград, които ще бъдат разделени в 6 възрастови категории – от най-малките до най-големите!

Всеки участвал получава готово яйце за състезанието и подарък, а победителите по категории получават подходящи награди. Победителят във всички категории ще бъде провъзгласен за Цар на великденските яйца и ще бъде тържествено „коронован“ и достойно награден!

Учени излекуваха диабет с ултразвук

Екип от американски учени от САЩ представиха нови обещаващи изследвания за лечение на диабет без лекарства. Технологията е наречена "периферна фокусирана ултразвукова стимулация" (pFUS) и чрез насочени кратки "атаки" от ултразвук се стимулират специфичните области от нерви в черния дроб. Благодарение на това ефективно се намаляват нивата на инсулин и глюкоза.

Подобно експериментално лечение е проведено върху мишки, плъхове и прасета с диабет тип 2, като е доказало 90% успешни резултати.

В черния дроб се намира област наречена "porta hepatis", която съдържа хепатопортален нервен плексус. Неговата задача е да предава информация за състоянието на глюкозата. Проблемът е, че въпросната област е трудна за изследване, защото нервните му структури са прекалено миниатюрни и не могат да бъдат стимулирани с електроди.

Ендокринологът от Медицинското училище в Йейл Раймунд Херцог вижда

потенциалните ползи от новата технология. Той признава, че в момента наличните лекарства на пазара за понижаване на инсулина са изключително малко, а новата технология е крачка напред към облекчаването на живота на диабетиците.

Сега изследователите се подготвят за изпитания върху хора. Но има и други трудности, които пречат на прилагането на този метод. Съвременните ултразвукови инструменти за целенасочена стимулация изискват квалифицирани специалисти, чиято подготовка отнема много време. По-рационално би било технологията да се опрости и автоматизира, така че пациентите да могат да я използват у дома.

Все още обаче е рано да се каже до каква степен новата технология може успешно да промени живота на хората с диабет. Допълнително ще се провеждат тестове върху хора, а резултатите ще бъдат известни до края на годината.

Подготви С.Б.

Задържан трафикант на мигранти

21-годишен мъж беше задържан от сръбската полиция поради участие в трафик на мигранти от България. От извънлението на полиция в Ниш стана ясно, че той бил арестуван след като се е опитал да избяга с микробус, в който имало 26-има нелегални мигранти.

Трафикантът пробил металните заграждения в опита си да бяга, но бил

задържан. Мигрантите в микробуса са прехвърлени в Сърбия от територията на България.

Инцидентът станал близо до Пирот. От полицията казват, че това е трети разкрит опит за трафик на мигранти през последната седмица. И в трите нарушения трафикантите са от Ниш.

С.Дж.

Пчинска окръжна футболна лига

„Младост” - „Левосое” 3:0

Срещата от 15-ия кръг в рамките на Пчинска футболна лига, в която босилеградска „Младост” през уикенда трябваше да е домакин на „Левосое” от едноименното село в Община Буяновац, не се изигра, понеже гостите не дойдоха. Мачът е регистриран със служебен резултат 3:0 в полза на босилеградските футболисти.

След 15 изиграни кръга „зелените” заемат 5 място в подрждането с 23 точки. Начело на класацията са „Лутина” и „Минералац”.

В рамките на 16-ия кръг (на 17 април, неделя) босилеградска „Младост” гостува на настоящия лидер „Лутина” в Прешево.

П.Л.Р.

Международен детски Великденски фестивал

От 22 до 26 април т.г. босилеградското сдружение ГЛАС ще организира XXIX-и „Международен детски Великденски фестивал”. Тазгодишното издание на фестивала ще се проведе под мотото „НЕ НА ВОЙНАТА!”. За разлика от предишните две години, когато мероприятиято бе проведено в условията на пандемията от covid 19, тази година ще се проведе в традиционния си вид.

От сдружение ГЛАС казват, че с помощта на дългогодишните си партньори и този път, покрай основното състезание по чупене на яйца за деца от 5-годишна възраст до 8 клас, ще има надчупване за деца до 5-годишна възраст, конкурси за най-хубаво и най-оригинално Великденско яйце, както и редица съпътстващи програми. Очаква се в неделя на официалното откриване да присъстват депутатът в Народното събрание на Р България Антоанета

Цонева, председател на Комисията по политиките за българите в чужбина и българският евродепутат Асим Ахмед Адемев.

Финалният етап от състезанието, в който ще участват 64 най-успешни състезатели от предишния ден, ще се проведе на 25 април в Голямата зала на Културния дом.

В рамките на фестивала и този път ще бъдат организирани и културно-забавни програми в Голямата зала на Културния дом, с участие на Музикален Център „Art Libitum” от София, Фолклорен танцов ансамбъл „София - 6” към Народно читалище „Витоша-1951” от София, Presto Music School от Благоевград и др.

За всички участници в надпреварите по чупене на яйца са осигурени награди.

П.Л.Р.

В босилеградската Гимназия

Втора пилотна програма за полагане на „държавна матура“

Четвъртокласниците от босилеградската гимназия заедно с връстниците си от всички средни училища в Сърбия миналата седмица участваха във втората пилотна програма за полагане на задължителен зрелостен изпит, т. нар. „държавна матура“, който официално ще започне да се прилага от учебната 2023/2024, т.е. за учениците, които сега се учат във втори клас в средните училища.

Зрелостниците решаваха отделни тестове по сръбски, съответно български език, математика и по един избираем предмет. Всеки от тестовете включваше по 40 задачи.

Директорът на училището Владимир Григоров каза за нашия вестник, че през учебната 2021/22 г. в четвърти клас в Гимназията се учат 51 зрелостници - 11 на майчин български език и 39 на сръбски език. Той посочи, че като избираем предмет най-голям брой от тях са избрали биология. Въпреки че резултатите от тестовете няма да бъдат оценявани, доколкото са доволни от постиженията си по определени предмети, абитуриентите могат да поискат резултатите да им бъдат вписани като оценки в дневника.

П.Л.Р.

Радио пиеса „Такси № 11“ по вълните на Радио Босилеград

„Такси № 11“ е първата радио пиеса, подготвена от Аудио-видео и ЕВЕНТ продукция към Културния център „Босилеград“, която тези дни премиерно ще бъде излъчена по вълните на „Радио Босилеград“. Автор и режисьор на произведението е Сърджан Йованчов, млад режисьор, който отскоро е ангажиран в Културния център.

Става дума за семейна драма с щастлив край, в която двама братя близнаци, които не знаейки един за друг, след множество интриги и неизвестности, се срещат и се запознават. Основен „виновник“ за щастливия обрат в животите на протагонистите е техният чичо, таксиметров шофьор на таксито № 11, който ги намира и по интересен начин ги свързва.

Ролите в пиесата озвучиха журналисти и техници от продукцията на Културния център и Радио Босилеград - Божидар Иванов, Игор Йовановски, Боянка Стоичкова, Наташа Стоичков, Йовица Димитров и Горан Георгиев. Сред актьорите са и директорът на Културния център Воислав Божилов и журналистът на в-к „Ново Братство“ Петър Рангелов.

По повод премиерата на радио пиесата авторът и режисьор Сърджан Йованчов заяви за нашия вестник, че е изключително доволен и горд от реализацията на проекта.

- Преди много години един велик индиански шаман е казал: Три неща в живота си не можеш да върнеш обратно - изстрелян коршум, изговорена дума и пропусната възможност. Точно за това говори моята радио пиеса и поуката от „Такси номер 11“ е ясна - живота е един, а възможностите в него са малко и никъкъ не трябва да бъдат пренебрегвани, споделя младият режисьор.

- Много се радвам, че за първи път по нашето местно радио слушателите ще имат възможност да чуят нещо ново и различно. Моите колеги журналисти и техници, които притежават голям опит, се справиха отлично със задачите си. Бяха силно ентусиазирани, особено Петър Рангелов и Божидар Иванов, които изпълняват главните роли. Успяхме да сформираме един изключителен отбор, който обещава големи успехи. След като приключихме снимането на пиесата, веднага започнахме да мислим за нова. Силно се надявам радиотеатъра бързо да намери своите почитатели и слушатели в нашата община, каза Йованчов.

Той изтъкна, че изказва голяма благодарност за оказаното му доверие и подкрепата на кмета Владимир Захариев и директора на Културния център Воислав Божилов.

П.Л.Р.

Траурна вест

Почина Делча Гигов

Между двата броя на вестника ни почина ръководителят на царибродския театър „Христо Ботев“ Делча Гигов. Роден е през 1959 г. Дълги години се е подвизавал като спортен деятел, особено в местния баскетболен отбор.

В началните години на първото десетилетие от тоя век преминава на щатна работа в местния Център за култура като ръководител в театъра. Освен като артист, се е проявявал и като режисьор и организатор на различни мероприятия в сферата на театралното изкуство, както и културата изобщо.

По случай кончината му в салона на Центъра за култура се проведе траурно събрание, на което от Гигов с подбрани думи се простиха директорът на Центъра за култура Николайча Манов, артистът Славча Антов, журналистката Лидия

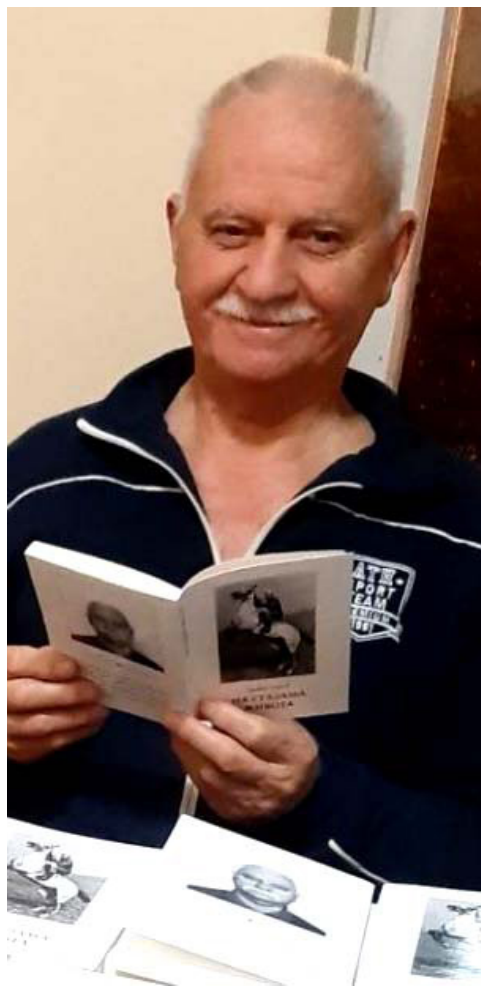
Георгиева, Зоран Геров, Елизабета Георгиева и др.

Делча Гигов бе погребан в царибродските гробища. До вечния му дом го изпратиха няколко стотин роднини и приятели.

Б. Димитров

Проява в НБ „Детко Петров“

Промоцирана книга на Сретен Райков

Райков и Любинко Марков. Сретен Райков, който от дълги години живее в посочения град, е един от основателите на това сдружение и един от неговите най-възрастни членове. В него членуват предимно хора по потекло от Царибродския край.

Пред любителите на литературното творчество авторът каза, че книгата е написан по време на пандемията и по-точно - в периода, когато на възрастните хора не беше позволено да излизат навън. Той в Панчево живее в апартамент, така че съчинението си е писал през този период и го е завършил за сравнително кратък период от време, главно на балкона си. Подкрепа му оказвали синът и дъщерята му, като му говорили, че трябва след себе си да остави още една следа.

Наташа Йоцева Панич, която на Райков е помогнала да „постегне“ творбата си в литературно отношение, сподели оценката, че „мислите на автора са бистри, че изреченията му са уредени и че се създава впечатление, че той е опитен писател, а не човек, на когото това е първата творба в живота.“

Райков в Цариброд има къща. По потекло е от с. Драговита. На младини, поради политически причини, е бягал в България, където известно време прекарал в затвор, а след няколко години от тази страна пак по нелегален начин се завърнал в Сърбия, съответно в тогавашна Югославия, където пак бил затварян. В България изучил шлосерския занаят, кратко време работил в Цариброд, след което работа си намерил в панчевската „Петрохемия“. 15-години работил в Либия, а занаята си е практикувал и в Германия.

Покойната му съпруга също е била от Царибродския край. Живее спокоен пенсионерски живот в Панчево.

Б. Димитров

В царибродската библиотека тези дни бе представена книгата на Сретен Райков (83 г.) под название „По пътеките на живота“. Става дума за автобиографична творба, която излезе от печат преди няколко месеца.

Освен автора на промоцията говориха литературният деец от нашето малцинство Наташа Йоцева Панич от Пирот, както и просветният деец Сладжана Соколова от Цариброд.

Присъстваха председателят и подпредседателят на сдружението „Шопско оро“ от гр. Панчево Зоран

Една смърт като повод

Останахме и без ненадминатия шегобиец Чеда от Брайковци !

Неотдавна се помина и Чеда от Брайковци. Истинското му име бе Илко Димитров, но в прекрасното село Брайковци в Цариградска община, подир Видлич планина, някога е „било на мода“ почти на всяко мъжко бебе да се даде прякорът Чеда. И ние в нашето издателство едно време имахме един Чеда по произход от същото село, на който истинското му име не бе Чеда или Чедомир, а Велимир. Но това вече е друга приказка.

Чеда от Брайковци цял живот се занимаваше със селско стопанство. Ореше височките ниви, отглеждаше добитък, береше дърва... Чеда няма да помним само с това, че беше усърден човек и домакин, а преди всичко с това, че беше ненадминат шегобиец. Много наши колеги, журналисти от цяла Сърбия това го знаеха и често идваха при него да правят репортажи. Един такъв журналистически видео материал неотдавна намерих, правейки „един сурф“ в Интернет през свободното си време.

Като млад журналист и изобщо човек, често се получава в някоя компания

някой да започне разговор за Чеда и това не само за неговите майтапи, а и затова, че беше изключителен селскостопански производител. Десетилетия наред беше „главният шеф“ във Висока, политическите партии гледаха да го придобият, тъй като беше неписано правило – на чиято страна е Чеда, той ще печели изборите във Висока. Впрочем Чеда дълги години беше съветник в Общинския съвет. Знам за случай, когато той на едни избори формално подкрепяше една партия, но след изборите и изброяването на бюлетините се оказа, че тази партия в този район на Цариградско не е получила нито един вот, съответно – и самият Чедо не бил гласувал за нея. Знам (Чедо ми е разказвал) как след това го викали в централата на партията в Цариград „да докладва“ какво се е случило!?!

Спомням си, че преди едни колко си години се озовах на някакви избори във Висока като член на разширен състав на избирателен съвет от името на едни партия (да бъда искрен докрай – мотивът ми беше да си припечеля „надница“ по лесен начин, но недей това да охарак-

теризирате като нещо лошо, простете ми) и се запознах с Чеда. Пристигна да гласува в пункта в с. Каменица и веднага предизвика голяма публицитет с онази негова харизма и онези негови мустаци, каквито ги имаше и Шериф Маклауд. Започна да говори и да дискутира с всички, които познаваше (а и които не познаваше), а аз се причислявах към втората група. Помолех го да поговорим за тогавашно „Братство“ и той се съгласи. С трактора си замина в Брайковци (трактора за него беше основното превозно средство, с което идваше навсякъде, именно както някои са свикнали навсякъде да идват с кола или велосипед). Аз с „авто-крака“ отидох (а после се и върнах със същото „превозно средство“) от Каменица до Брайковци. Побеседвах с него и жената му Лалка по темата за селото и когато дойде време публикувах репортаж във вестника. Мисля, но не съм сигурен, че Брайковци по това време (преди 20 и повече години) имаше само трима постоянни жители. Освен Чеда и жената му, имаше и един човек, който се казваше (или пък само така му викаха, не знам?) - Кукудинац. И той тогава беше на сериозна възраст, така че предполагам, че и вече не е сред живите. По това време в Цариградско се разпространяваше една история: Цяло село Брайковци всяка сутрин се събира на едно място (при Чедо и Лалка) на кафе. Поантата бе в това, че „цялото село“ е само с трима души!

Преди две-три години пък писах репортаж за сина му Сърджан и неговата страст към футбола и спорта изобщо и по-специално – за това, колко голям запаленко е на футболния отбор „Партизан“ от Белград. Оказа се, че по време на разговора ми със Сърджо по-голяма част от времето прекарахме, говорейки за Чеда. Той навремето „заразил“ сина си с тази „треска“, предвид, че на младини обикнал „Партизан“, макар че нямал телевизор да следи мачовете. Когато някой го питал фен на кой отбор е, Чеда отговарял: „Ами, аз съм стар бобокевец“, намеквайки на някогашната легенда на „парния валяк“ и националния състав на СФРЮ Стипан Бобек. Финала на тогавашната Лига на шампионите по телевизия през 1966 г., в който се сблъскали „Партизан“ и „Реал“ от Мадрид, следил при един цариградчанин, който по това време имал телевизор, а от Брайковци до Цариград само за тази цел Чеда пристигнал с магаре.

Преди година и половина - две го видях в самия център на Цариград. Седеше на пейка и разговаряше с хора. Поздравих го: „Здравей, Чедо! Как си?“, а той ми отговори: „Аз не съм Чеда, аз

съм Илко.“ Отвърнах му: „Тези номера можеш на други да продаваш, на мен не.“

И не мога сега, в края на тази статия за една смърт, да не разкажа за случката, в която „главният образ“ е бил Чеда, която на едни колко човека в Цариградско е разказал самият той. Преди години тръгнал от Брайковци с трактор и ремарке в Цариград, за да докара дърва за огрев на някого. Някой човек от Висока знаел, че трактора на Чеда не бил регистриран (или пък ремаркетът?, не знам точно, но този факт и не е толкова важен за приказката) и тази информация той споделил по телефона в местната полиция. На Козарица Чеда бил спрян от патрул. Един от полиците го попитал: „Ти ли си Чеда?“ Брайковчанинът му отвърнал: „Не, аз съм Илко.“ Полицаят добавил: „А има ли зад теб да идва някой си Чеда?“ „Има, но в момента пие в кафенето в Смиловци“, „информирал“ Чеда служител на реда, който махнал с ръка и казал: „Хайде, минавай, ние Чеда го чакаме!“ Според приказката на Чеда, след тази случка в цариградското подразделение на полицията не му се сърдили. Напротив – почерпили го за номера, който направил и умението му по интелигентен начин да се измъкне от неволя.

Толкова за ненадминатия шегобиец Илко Димитров, по известен по прякора Чеда от с. Брайковци. Почина на 75-годишна възраст. Можеше да „кара“ още, но..., такива са пътищата Господни... Без него вече нищо няма да е също във Висока. На много от нас, цариградчани, ще ни липсва. Особено неговият хумор.

А моята милост тази статия написа, защото почувства силно желание някъде да остане поредна писана следа за него.

Почивай в мир, легендо!

Б. Димитров

Босилеградски планинари изкачиха връх Самар на Гледичките планини

В рамките на традиционното мероприятие „Пролетен ден на планинарството“ група планинари от сдружението „Младост“, с финансова подкрепа на Община Босилеград, през уикенда взеха участие в изкачването на връх Самар на Гледичките планини над Тръстеник. Това бе първото участие на босилеградските планинари в изкачването, което за 26-ти пореден път организира планинарско-скиорското сдружение „Лукен“ от Тръстеник.

В инициативата се включили над 400 планинари и любители на пешеходния туризъм от различни сдружения в Сърбия. До най-високия връх на плани-

ната Самар (922 м) те изминали трасето с дължина 9 км.

Председателката на босилеградското планинарско сдружение Симка Джонева посочи, че на всички участници в инициативата организаторите връчили грамоти, а наградени били и най-малкият и най-възрастният участници. Тя ни разказа, че Гледичките планини са питоми, вълнообразни венци в Централна Сърбия, простиращи се от Тръстеник до Крагуевац. Богати са с гори, потоци, пасища, диви животни, природни красоти и рудни находища.

П.Л.Р.

Среци и разговори

Илия Нотев, най-дейният селски кмет в Царибродско

В Трънски Одоровци не спират с дейности

Г-н Нотев, ето, изминаха 5-6 месеца, откакто Ви няма на страниците на вестника ни. През този период от време вероятно не сте направили нищо, с което бихте могли да се похвалите. Нали така?

- Как?!?

Шегуваме се, естествено! Има хора в Царибродско, читатели на „Ново Братство“, които публично споделят оценката си, че твърде често пишем за Вас, а ние им отговаряме: Работете и Вие като кмета на с. Трънски Одоровци и ще пишем и за Вас.

- Ами, както вече заявих преди известно време пред вестника ви, ако човек нещо работи, би било редно за това и да се чуе. Смятам, че това не е нищо срамно. Казват, че скромността е добродетел, но само до определена степен. Аз, ръководството на местната общност на селото, както и жителите му, се стараем това място да бъде уютно кътче за живот, както за настоящите жители, така един ден и за техните наследници, съответно потомци. Май никой не може да оспори, че селото ни

е разположено в чародейно място, което е истински подарък от майката природа.

Какво построихте в местната общност, г-н Нотев, през този период от няколко месеца, през който може би малко и позабравихме за Вас?

- Хайде да започнем от моста за пешеходци през р. Ерма, който построихме ние, жителите на селото, с доброволен труд и със собствени средства. Постройката е дървена, с дължина около 12 метра и широчина около един метър. Намира се в махалата Гюринци. Доколкото ми позволите, бих посочил само някои от настоящите и бивши трънскоодоровчани, които ентусиазирано взеха участие в извършване на работите – Тошко Марков, някогашен началник на полицейското подразделение в Цариброд, сега пенсионер, който живее в Пирот, но в селото има имот, след това Златан Марков, бивш служител в полицейското подразделение в Цариброд, който също има имот в селото, след това някогашният известен сервитър в предприятието „Балкан“ Лацко Панайотов, Зоран Тодоров и др. Нека да не ми направят забележка останалите участници в акцията, тъй като не е реално тук и сега да ги изброявам всичките.

Междувременно, веднага след сформирането на новия състав на Съвета на местната общност и взимането на решението за предстоящите дейности, изчихме едно от двете селски гробища и построихме оградна мрежа около него с дължина около 25 метра, като при това слагахме метални колове, върху които опъвахме мрежата. Да бъде по-ясен – става дума за гробището в махалата Село. И двете комунални дейности извършихме ние, жителите на селото, а финансовите средства са от скромния бюджет на местната общност. Група жители на селото начело с Богдан Денчев набраха средства от доброволни дарения и уредиха пътя от махалата Варничие до махалата Баня. Става дума за коларски път, който не е ремонтиран няколко десетилетия, но е важен за някои жители, съответно потомци на някогашни жители, които в този район имат

къщи и вили. Денчев се прояви като добър организатор на тази дейност, така че си струва да го похвалим публично.

Благодарение на доброто ни сътрудничество с органите на местното самоуправление в Цариброд и фирмата „Комуналац“ подменихме общо 18 уллични крушки, така че в селото в момента нямаме нито една негодна крушка. Освен на работниците на тази фирма, голяма благодарност за провеждане на тази дейност дължим и на общинския началник за комуналната сфера Ценко Киров, който е по потекло от нашето село.

Ето, толкова за дейностите, които проведохме досега, съответно от края на миналата година до днес. Сега бих казал нещо и за дейностите, които ни предстоят, ако сте готови да ги набележите и публикувате.

Разбира се, слушаме Ви...

- Заплатунали сме да изчистим и другото селско гробище, което се намира в махалата Ложище. И там със собствени средства и доброволен труд ще сложим оградна мрежа с метални колове. Заплатунали сме да построим и нов резервоар за питейна вода в махала Гюринци. Средства за целта ще съберат жителите на махалата, а ако се наложи ще помогне малко и местната общност, докато за изкопните работи очакваме да ни помогне „Комуналац“. В същата махала планираме да сложим навес пред спирката за автобуси край регионалния асфалтов път. През тази година се готвим да извършим ремонт на всички махленски пътища в селото. Местното самоуправление ни подкрепя в това начинание, докато „Комуналац“ би трябвало да бъде извършил на работите.

Във връзка със сградата на училището и училищния двор имате някакви планове, които преди известно време споделяхте пред вестника ни. Стигна ли се до реализирането на тези начинания?

- Вижте, това за мене е малко болезнена тема, която може би е по-добре да не я докосвам... Нека обаче да кажа само това, че досега не се сбъднаха моите и мечтите на останалите членове на местната общност да се извърши реконструкция на сградата на училището, да се сложи порта пред училищния двор и пр. Усилията ни да постигнем съответен договор с представителите на основното училище в Цариброд, в смисъл да

стигнем до някакъв документ във вид на договор, анекс към договор, меморандум или подобен акт, до момента останаха безрезултатни. В цялата приказка местната общност щеше да се прояви фактически само като дарител на средства за реконструкция на сградата на училището и уреждане на двора му. Нека да отбележа, че портата е направена и е съхранена в депо на „Комуналац“, но... няма договор. Разбираме, че самото училище не е собственик на сградата, че собственик е съответно юридическо лице на републиканско ниво, но...

Колко деца в момента се учат в училището?

- Тази година са три. Според моите информации, през следващата учебна година би трябвало да са четири.

Още нещо да кажете, г-н кмете...

- Ами, ако може пак да се похвали нещо...?

Разбира се!

- Нашата местна общност отчете един от най-добрите резултати по време на президентските и парламентарните избори в Царибродска община, а вероятно и по-широко. От общо 86 избиратели, пред урните се озоваха 69 от тях, което прави процент от 80,23 на сто. Кандидат-президентът Александър Вучич получи доверието на около 80 на сто от гласувалите. Бих похвалил педагогичната работа на Избирателния съвет в селото ни и особено на членовете на съвета: Владица Васов, Цветан Николов, Саша Йоцев, Милена Алексич и Деян Джигов.

И за още едно нещо „бих злоупотребил“ страниците на вестника ви, а това е факта, че селото ни и неговите жители много добре преминаха през кризата с коронавируса. Огромен брой от жителите получи адекватен брой дози ваксина срещу болестта, разбира се, благодарение на доброто ни сътрудничество с местния Здравен дом, твърде малък брой бе заболял от тази болест и всички бяха със сравнително леки симптоми, нито един трънскоодоровчанин не умря от коноравируса или последиците му.

Ако това е всичко, г-н Нотев, благодарим Ви за разговора и Ви пожелаваме успех в по-нататъшната работа.

- Благодаря и на вас. Поздравления до читателите ви.

Разговора води: Б. Димитров

Съотношения: домашни животни и хора

(Не)разбрана обич на кравата Миза

През далечната 1954 година в Босилеградския край избухна епидемия на болестта шип, придружавана от „слинавка“. Това бе заразна болест по преживния добитък, от която се възпалят копитата им. Ветеринарната служба беше безпомощна, защото по това време не съществуваше спасяващо лекарство. За кратко време епидемията драстично намали броя на говедата в почти всички тукашни села. Най-много пострада рогатият добитък, а след това овцете и козите. Сиреч болестта унищожи основния поминък на бедния и измъчен планинец в Босилеградско.

Бях на десет години и помня всичко, случило се с добитъка в нашата долиносинска махала Леска. По това реме воловете се ползваха за оран, понеже всяка педя ниви се засаждаше с ръж и ечемик, кравите се гледаха за мляко, а телетата за продажба. Почти нямаше домакинство, което не остана без чифт волове и по една крава.

Такъв бе случаят и със съседа ни Милан. С вируса се заразиха и двата му вода Лашко и Пайко. Лашко с голяма

мъка преживя, но Пайко не успя. За щастие на домакинството кравата им Миза остана здрава и по време на епидемията роди хубаво и с пъстроцветни шарки теле. Обаче не за дълго, телето почина от коварната болест. Докато Милан не го извади от обора, Миза не се отдели от него. Оплакваше го със силен рев, който разтърсваше махалата.

За кратко време Миза пренесе любовнобилното си чувство към Лашко, с когото заедно отиваха на паша и ношуваха в същия обор. Не се отделяше от него и го близеше с голямо удоволствие, изказвайки изключителна нежност и привързаност към вола, с което компенсираше загубата на рожбата си. Тази привързаност обаче домакинът едвам ли разбираше.

Тъй като Лашко вече бил стар и изнемощял от преболедуваната болест, Милан решил да го продаде и да си купи нов чифт волове. Намерил купувач в горнолисинската махала Колище. Когато купувачът Иван закарал Лашко, Миза след кратко време успяла да се измъкне от кола, за който била вързана, и забър-

зала да стигне обичания си „приятел“. Като видял, че кравата я няма, стопанинът тръгнал тичешком да я търси. Минал Пенина лука, Стучните ливади и пристигнал в местността Обе реки, където пътя се разклонява към Горна Лисина. Тук достигнал малкия керван, а купувачът му казал, че безуспешно се опитва да върне кравата. Милан й сложил няколко удара с тояга върху гърба и тогава потеглили обратно.

На следващия ден кравата отново се измъкнала от въжето и забързано поела към Горна Лисина. Милан успял пак да я достигне, но Миза се обърнала и го намушкала с рогата си в корема. Стопанинът отново я набил с тояга и успял да я върне къщи. Кравата цяла нощ силно ревала, а при зори успяла да счупи портата на обора и трънала към Горна Лисина. Изминала махалата Колища и стигнала до планината Валози, където добитъкът от махалата бил на паша. Там намерила обичания си вол Лашко и докато говедарят потъвал в сън, тя го повела към дома. Някъде подир обяд пред къщата на Милан със силен рев Миза оповестла, че се е върнала, но не и сама. Видно изнервен, Милан грабнал желязната вила да я намушка, заради нейната непослушност, но и да й отмъсти затова, че тя го бе намушкала

с рогата си. Обаче да осъществи намерението си му попречила съпругата му Нада, казвайки, че трябва да разбере, че и сред животните има голяма обич, която хората не винаги я забелязват.

Същата вечер у тях пристигнал Иван, за да си върне купения вол. Милан се съгласил, че ако още един път се повтори одисеята на добичетата, той ще му върне парите от продажбата, за да не пилеят безцелно времето си. За съжаление всичко се повторило: Миза била упорита и още един път успяла да се измъкне и пак да си върне Лашко, нескривайки своята радост.

След всичко Милан един ден отишъл в Босилеград и се завърнал с трактор и няколко касапи от кланицата на предприятието „Напредък“. Натоварили Миза и Лашко и потеглили обратно.

Привечер съпрузите седнали на прага на обора и започнали да ридаят като деца. Едвам тогава Милан разбрал, че между животните съществува безмерна обич, която не винаги човекът я разбира, за да я приложи в своя род. Или, както в случая, това го прави със закъснение.

Вене Велинов

бивш журналист на в-к „Братство“

Възкресение Христово, ПАСХА

Наближава денят, в който възшебният камбанен звън отново ще се слее с небесната музика на ангелите и повелително ще отекне в човешките сърца. Наближава празникът на на вечната духовна пролет, тази година ще го честваме на 24/11 април. Възкресение Христово е Велик Ден на безкрайната Божия сила; Вечен Ден на незалязващата Божия радост в света! Христовото Възкресение е най-великото събитие в мировата история на християнското човечество! Извор на вдъхновение, светлина и радост! Господнята Пасха представлява триумф, тържество на безсмъртната Божия Любов, която се роди на Кръста, изгря в мрака на гроба и заблестя в зората на Възкресението.

В християнската религия на Възкресение Христово (Великден) се чества възкръсването на Иисус Христос на третия ден, след като е разпънат на кръст и погребан.

При обявяването на Възкресението свещеникът изнася от храма запалена свещ, от която всички присъстващи палят своите свещи, които носят по домовете си. Последованието, свързано със запалването на свещите, е заимствано от подобно, което се извършва в Йерусалим, в храма „Св. Възкресение“, при сливането на Благодатния огън.

Възкресение Христово е най-големият християнски празник. Светите отци на църквата го определят като „празник на празниците и тържество на тържествата“. Страданието, кръстната смърт и Възкресението на Иисус Христос ни спасява от греха, проклятието и смъртта и примирява човешките с Бога. Във ветхозаветните писания на пророк Исаия четем: „... Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи... Той бе изпоранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония, наказанието за нашия мир биде върху Него и чрез Неговите рани ние се изцелихме“ (Исаия 53:4-5). Чрез светата Христова кръв и славното Му Възкресение се дава надежда на вярващите за вечен живот. За това и на празника в Тропара се пее: „Христос възкръсна от мъртвите, със смъртта Си смъртта победи и на ония, които са в гробовете, живота подари“.

Безгранични са благодатните последици на Христовото Възкресение. Те обхващат и земята, и небето, и времето, и вечността. И ние чувстваме чудната

радост, която блика от Живоносният Христов Гроб, – радост всечовешка, всемирна, надземна! Нея има предвид св. Йоан Дамаскин – боговдъхновеният автор на Пасхалния канон, който призовава цялата Вселена към всеобщо ликуване, към възторжена радост: „Небесата да се веселят! Земята да се радва! Да празнува целият свят: и видимият, и невидимият“; Защото Христос възкръсна! – Вечно веселие!

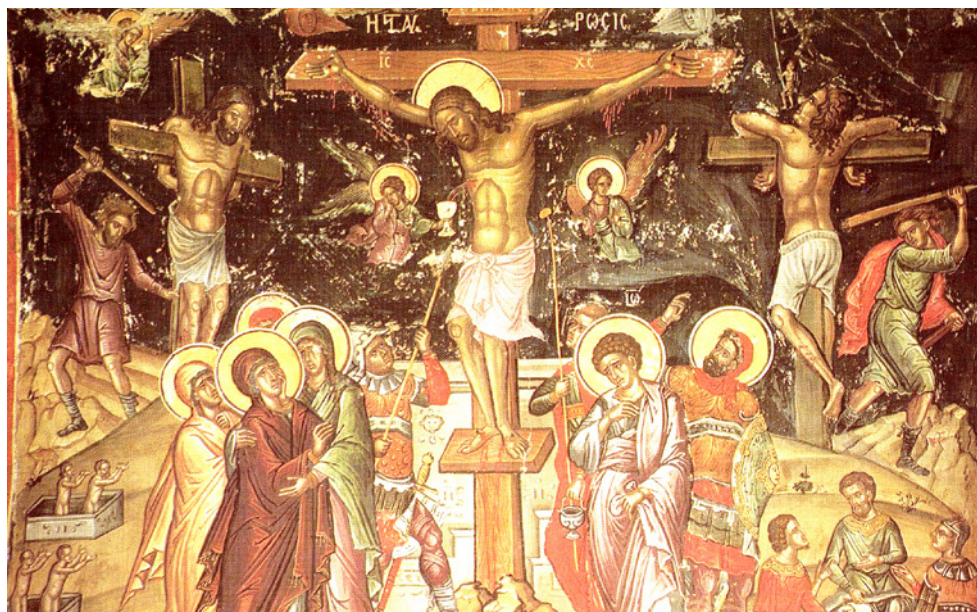
Рождественската радост и Пасхалната радост са двата полюса, между които се движи целият земен живот на Христос!

Сърцето е олтар на Бога. Нека свещеният огън на Пасхалната радост да се разгори върху жертвеника на сърцата ни! В изблик на чист възторг топло да помолим Христа, Възкръсналия Спасител – Вечния пълноводен Божествен Извор на радостта – да ни прати благословието на тази радост и да огрее сърцата ни с лъчите на тази небесна радост!

Да бъде тази светозарна радост винаги (и в минути на скърби и страдания) извор на духовна утеха! Да бъде тази чиста радост вдъхновение и осветление и на нашите земни радости, та животът ни, с Божие благословение, да се превърне в благоуханна пролет, която да цъфти в правда, светлина, радост, мир и братство!

Накрая нека добавим още, че между Великден и Петдесетница хората продължават да се поздравяват с поздрава „Христос Возкресе!“. Вековна традиция за празника е на трапезата да присъстват боядисаните яйца. За първи път с боядисани яйца се чукат в нощта след Възкресение Христово, а за тези, които приемат причастие на Великден – след това. Характерни за Великден са и козунаците, чиято история е от три столетия. На празничната трапеза след дългия пост присъства и агнешкото месо. Червените яйца са символ на христовата мъченическа кръв, а козунакът е символ на агнеца божий – Христос. Дните от Великден до първата неделя след Великден в църковната традиция се наричат Светлата седмица. Тя е богата на богослужения и на народни обичаи. През цялата седмица не се работи никаква земеделска или женска работа затова в някои райони я наричат Празната седмица.

Поздравяваме ви с Пасхалния поздрав – Христос възкресе! Воистину възкресе!

От любовта до омразата

Разпети петък – най-тъжният ден от Страстната седмица

Тъй като следващия брой на вестника ни ще излезе след най-великия празник на християнската Църква – Великден, решаваме статиите, посветени на събитията преди него и тези за самия празник, да поместим в този брой.

Всяка година, в края на Великия пост, християнският свят с трепет очаква Възкресение Христово, с вестта за победата на светлината над силите на мрака. Подготовката за него започва още с Лазаровата събота. Вестта за извършеното чудо се разпространява бързо и когато Той отива в Йерусалим, за да изпълни докрай спасителната си мисия, израилтяните Го посрещат като Месия. Застилат пътя му с палмови клонки и го приветстват възторжено с думите: „Осана (да живее) на сина Давидов!“ За жалост тълпата не вижда в Него приелата човешки образ „светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва“ в спасението на душата, а единствено политически водач. И само няколко дни по-късно същото това множество ще Го заплае презрително с думите „Разпни Го!“. Независимо от кротостта и смирението, които излъчвал и любовта, с която обгръщал всички, Той бил прикован на кръста като най-опасен престъпник, между двама разбойници. И тогава, в смъртния си час, оскърбен от човешката злоба и ненавист Иисус не мислил за себе си, а се помолил за враговете Си: „Отче! Прости им, понеже не знаят, що правят“. В момента на приковаването Му към кръста слънцето помръкнало, земята се разлюляла от Неговите страдания, но хората отново не видели в Него Божия Син. Единствено разбойникът, разпънат на съседния кръст, Го разпознал: „Спомни си за мене, Господи, когато дойдеш в царството Си!“. Само той почувствал как цялата природа страда заедно с Твореца, който видял Сина Си разпнат и унижен. Затова той единствен видял Рая заедно с Христос. Великата и спасителна същност на Христовото учение е Всеопрощението, изразено с думите: „Син човеческий ще дойде да подири и спаси погиналото“. Така Христовите страдания на кръста добиват дълбокия си смисъл, за да бъдат изкупени греховете ни.

В този ден църквата призовава вярващите да си припомнят за доброволната саможертва на Спасителя и за всеопрощаващата Му любов. Да усетят страданията на ближния, защото всяка

болка напомня за кръстните мъчения на Христос. И подобно на човек, изпитващ най-тежкото терзание, който забравя да се храни и дори да пие вода, така на разпети петък вярващите не приемат храна и вода. В преданието се казва, че дори птиците не вят гнезда в този скръбен ден.

Той, Благият Господ, е дошъл в този свят, за да вземе всичко върху Себе Си, всички наши страшни мъки, да вземе и греховете, и смъртта, и да ни освободи от тях. И когато Неговите врагове фарисеите и садукееите ликовали, минавали край Неговия кръст и Му се надсмивали: Христос, Царят Израилев, нека слезе сега от кръста, та да видим и повярваме (Марк. 15:32), и когато правели това, Той мълчал. А те са видели Неговите безбройни чудеса. Сами са казвали: Тоя Човек върши много чудеса, какво ще правим с Него, всички ще повярват в Него, всички хора тръгнаха след Него (Йоан 11:47-48).

На Велики петък Иисус е погребан в пещера, пред която поставят стража и огромен камък на входа. На този ден в храмовете се извършва неговото опело. В деня, когато Спасителят умира на кръста, не се служи Света литургия. На вечерната служба в храма се съпредижва Христовата смърт. Преди началото на службата, в средата на храма се издига „гробът“ Христов, украсен с цветя, а на престола се поставя плащеницата. Тя представлява парче плат, на което е извезан образът на положения в гроба Спасител.

Нека прекарваме тези велики дни в свята печал, за да посрещнем радостно Възкресението и нашата радост да трае вечно. Възкресение Христово – радост на радостите, вечна радост, която никога не свършва! Ето, тази вечна радост трябва да има всеки от нас, да я носи в сърцето си; и когато го нападат изкушения, скърби и мъки, тъмнина и мрак, когато нощта на този свят го напада чрез лоши хора и чрез страшни събития в света – той да държи високо в ума си и в душата си този факел на небесната радост, да не се плаши нито от греха, нито от дявола, нито от смъртта. Да върви смело и да потъпква всяко изкушение, защото Нашият Господ и Спасител е по-силен от всичко, от всички смърти, от всички дяволи, от всички грехове!

Подготви Д. Христова

Двата велики празника преди Великден

Лазарова събота и Вход Господен в Иерусалим

Възкресяване на Лазаря

В съботата на Шестата седмица от Великия пост Църквата спомня извършването на най-голямото чудо от Спасителя – възкресяването на четиридневно починалия Лазар шест дни преди иудейския празник Пасха (Йоан гл. 11). Извършено пред очите на народа, чудото станало причина мнозина да повярват в Христа. То и днес ни уверява в божествената сила на Бог Син, в Неговото възкресение, и в предстоящото всеобщо възкресение на мъртвите.

Чудото на Лазаровото възкресение предизвикало непоносимо негодуване у първосвещениците и фарисеите. По съвета на Каиафа, точно в този момент Синедрионът решава да улови Иисуса при първа възможност и да Го убие (Йоан 11:47-57). Приближава се тяхното време. Идва властта на тъмнината, а заедно с нея и последните дни от земния живот на Спасителя.

Да си припомним за самото събитие, почитано повече от две хилядолетия, с народното название Лазарова събота или Лазаровден. В близкото до Иерусалим село Витания живял един човек на име Лазар. Той имал две сестри – Марта и Мария. Христос обичал Лазаря и често бил на гости у него. Веднъж Лазар се разболял тежко. Сестрите му пратили да известят на Иисуса за това. А по това време Христос бил в Галилея. Когато Му съобщили, че Лазар е болен, Христос казал:

- Тая болест не е за умирање, а за слава Божия, за да се прослави чрез нея Син Човечески.

След два дни Христос тръгнал за Витания. В това време обаче Лазар бил вече умрял. Когато пристигнали в дома на Лазаря, той бил вече четвърти ден в гроба.

Марта, като чула, че Христос пристигнал, излязла да Го посрещне, а Мария останала въщи. Марта казала на Иисус:

- Господи, да беше Ти тук, брат ми нямаше да умре. Но зная, че и сега, каквото и да поискаш от Бога, Той ще Ти даде.

Иисус ѝ казал:

- Лазар ще възкръсне! Аз съм възкресението и животът, който вярва в Мене, и да умре, ще оживее. Всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре във веки. Вярваш ли това?

А Марта отговорила:

- Вярвам, Господи, че Ти си Христос, Син Божий, Който иде на света.

След като и Мария узнала, че Христос е дошъл, станала и бързо излязла да Го посрещне. Тя паднала при нозете на Иисуса и също Му казала:

- Господи, ако Ти беше тука, брат ми нямаше да умре.

При тия думи Мария се разплакала. Разплакали се и другите, които дошли с нея. Не можал да сдържи съзните Си и Христос. Тогава иудеите казали:

- Вижте, колко го е обичал!

Всички се запътили към гроба. Лазар бил погребан в една пещера. Иисус заповядал да вдигнат камъка от отвора на пещерата. Марта казала:

- Господи, мирише вече, защото четири дни има, откакто е умрял.

Христос ѝ казал:

- Ако вярваш, ще видиш славата Божия.

След това Христос отправил поглед към небето и се помолил на Своя небесен Отец. Като свършил молитвата Си, Той извикал с висок глас:

- Лазаре, излез вън!

И за обща почуда Лазар наистина

излязъл с повити ръце и нозе и забранено лице! Христос заповядал да го разповият, за да може да ходи. Тогава мнозина от присъстващите иудеи, като видели необикновеното чудо, повярвали в Христа. Слухът за възкресението на четиридневния мъртъв Лазар се разнесъл със светкавична бързина из цялата оная

ците Си, тръгнал за Иерусалим. Лицето Му излъчвало величие, сила, а същевременно и смирение. Народът помислил, че е дошло времето за политическото му освобождение от римско иго и почнал да отдава на Христос почести като на земен цар.

Мнозина постили дрехите си там, отдето ще мине; хвърляли цветя и веели с палмови клонки. Деца и народ възкличаваха: "Осанна Сину Давидову...". Възторжено тържествувал целият народ, но книжниците негодували и поискали от Христос да им запрети. Христос отвърнал, че ако те замлъкнат, камъните ще завикат.

Шествието продължило и от височината на Елеонското възвишение, отдето в чудна красота се открили градът и храмът, Христос предсказал бъдещата му съдба и разрушение. Влязъл в Иерусалим, дошъл в храма и с царствена власт изгонил оттам събралите се в двора му продавачи и купувачи на разни стоки и извършил множество изцеления на слепи, хроми и недъгави.

На тоя ден в църква с нарочна молитва се благославят върбови клонки, раздават се на миряните и те ги отнасят по домовете Си за благословение, затова сред народа е известен и като Върбица, Връбница, Цветница. Върбовите клонки напомнят палмовите вейки - символичните знаци на победата. Върбовото венче се запазва цяла година пред домашната икона, над входната врата или над вратата на дневната. На спазващите Великия пост се разрешава риба.

Празникът възпоменава тържественото влизане на Иисус в Иерусалим в навечерието на юдейската Пасха. "Ликувай от радост, дъще Сионова, тържествуй, дъще Иерусалимова: ето, твоят Цар иде при тебе, праведен и спасяващ, кротък, възседнал на ослица и на младо осле, син на подяремница" (Зах. 9:9), - възкликва старозаветният Пророк Захари, който преди много години бе предвидял сега извършващото се събитие.

Народът тържествено посрещал влизащия в Иерусалим, а Спасителят бил печален, знаейки, че само след няколко дни същата тази тълпа ще се отвърне от Него и ще поиска разпятието Му.

Нека в тези святи дни обърнем внимание на това, като си вземем урок и внимаваме над себе си. Не би ли могло да бъде нещо подобно и с нас при всичката видимост на тържествеността?

"Тогава, - казва св. Теофан Затворник, - видимостта била тържествена, но Господ гледал на това, което било невидимо в сърцата и го видял достойно за плач. И нашата празнична видимост е всякога тържествена, но така ли е в действителност?"

Дано не се изпълнят и за нас думите на Спасителя, Идващ на волно страдание заради нашето спасение: "Този народ се приближава до Мен с устата си и ме почита с устните си, а сърцето му стои далече от Мене".

Животът на Иисус Христос наблюдавал своя край. Възкресил в събота Лазаря, тържествено посрещнат, влязъл в Иерусалим на Цветница, Той доброволно вървял стъпка по стъпка към предначертаната Си неизбежност.

Приятно прекарване на празниците!

Подготви Д. Христова

околност, в близкия град Иерусалим и по цяла Иудея.

Възкресението на Лазаря ни уверява, че душата съществува и след смъртта. То е също така уверение и залог и за нашето бъдещо възкресение. Както Христос – Господарят на живота и смъртта, може да възкреси един разложен вече труп, така Той ще може да възкреси и изгнилите тела на всички люде при второто Си пришествие, когато засвири Божията тръба (1 Сол. 4:16).

Според средновековните писания Лазар след възкресението живял още 30 години в строг пост и въздържание и бил провъзгласен за първи епископ на град Китион на остров Кипър.

Вход Господен в Иерусалим (Цветница, Връбница)

След възкресението на Лазаря при последното Си идване в Иерусалим, шест дни преди Пасха, Христос Спасителят, влязъл в светия град при голяма тържественост. Това идване в Иерусалим по пророческото предсказание (Зах. 9:9) било царствено с големи почести.

За празника в града надошли от близки и далечни страни, не само иудеи, а и много други. Вестта за възкресението на Лазар се носела из града. Хиляден народ се стекъл към Витания да види Христос, Великия Чудотворец, и възкръсналия Лазар. Христос, като древните царе, яхнал на осле, придружен от учени-

Вместо коментар

Деца, не си играйте!

Петък беше. Всъщност нощ беше - петък срещу събота. Някъде около 2 часа след полунощ. Всички, които ме познават (и които изобщо имат време за мен да мислят и говорят), знаят, че съм „нощта птица“. Късно лягам – около 2 или 3 часа след полунощ. Малко е трудно, когато трябва да се става рано, но... Това вече е друга тема.

И какво...? Каква е темата...? Спокойно, продължавам натагък: През нощта (забравих датата, но беше неотдавна), която споменавам, имах какво и да видя. Докато в двора пуших последната цигара за деня, който така или

иначе ми беше много труден, от вечерното (и нощно) забавление в мотела-хотела „Хепи“ излизаха „весели“ младежи – момчета и девойки, движейки се по улица „Белградска“.

На тротоара в посочената улица един царибродчанин от известно време е паркирал един „Фичо“. Писах за него преди около година и половина. В добро състояние беше. Младежите, за които мога да кажа, че бяха само „весели“, но не и шияни (макар че по улицата чупиха стъклени шишета), тъй като за това нямам доказателства, започнаха „да изтезават“ горката кола, като единият ѝ край

вдигаха във въздуха и след това брутално я блъскаха на земята. С крака и ръце удържа вратата на „стареца“, с юмруци удържа по дъртия му корем, съответно – по хаубата му...

Една от девойките, която бе в компанията, вероятно „очарована“ от това какви „железни мускули“ имат младежите, изкрещя, хилейки се: „Хайде, да си го занесем въщи!“

Целият „спектакъл“ наблюдавах от двора си. Мрак беше, така че лицата на младежите не успях да видя. Помислих да извикам: „Какво правите, деца!“, но... Бяха немалка група. Честно казано, притесних се. Струва ли си да „гина“ за един „Фичо“? Дали някоя стъклена бутилка ще завърши в моята глава?... или в моя прозорец?, помислих си. Мимоходом тук нека да кажа и това, че

на утре ден в двора ми забелязах една бутилка от бира, която дотогава не беше там, но не мога да твърдя дали тази група младежи са я хвърлили миналата нощ, тъй като за това нямам доказателства, макар че върху бутилката със сигурност се намират някакви отпечатаци.

Според нашенския шопски диалект или, ако искате, говор, стигнах до извода, че става дума за местни младежи.

В заключение бих казал: Деца, не си играйте!!! Това, което правите е углавно дело. Затова се идва в арест. Не правете повече такива глупости. Колата може би струват 200-300 евро (ако би се продавали частите му поотделно, вероятно би можало да се изкара и повече), но самото поведение е недопустимо. Впрочем може някое вещество и да няма материална стойност, но за неговия собственик може да има т. нар. емоционална стойност.

Деца, това, което правихте, е чисто хулиганство! Недейте да допуснете да станете хулигани. Утре ще ошетите някоя друга, по-ценна кола и ще си направите беля. Ако някой досега не ви е казал това, аз ще се осмеля да ви го кажа: Не се пази само своето, пази се и чуждото! Второ, да се крещи по улиците и да се чупят стъклени бутилки в два часа след полунощ, не е само неприлично, неморално поведение, но е и углавно дело, което си има име. Казва се „нарушение на обществен ред и спокойствие“. Недейте вече да правите така. За ваше добро ви го казвам.

Нещо повече: Помислих на комшията ми, който е собственик на колата, да кажа за случилото се, но се отказах. Всеки трябва да се грижи за имуществото си. Или поне да прояви по-голям интерес към него, нали? Може би „националната класа“ би можал да вкара в двора си, а не да го държи на тротоара, толкова дълго време. Общо взето, негова си е работа. Ако прочете тази статия във вестника, ще знае какво се е случвало с колата му, ако не я прочете – тогава нищо!

Б. Димитров

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ
Број: 5834-09
17.04.2022 год.
НИШ

На основу члана 48 став 1 Закона о културним добрима („Службени гласник РС“, број 71/94, 52/2011 – др. закон и 99/2011 – др. закон, 6/2020 – др. закон и 35/2021 – др. закон) Завод за заштиту споменика културе Ниш објављује

ЈАВНИ ОГЛАС

Обавештавају се сопственици непокретности, заинтересовани органи и установе, да је Завод за заштиту споменика културе Ниш покренуо поступак ради

УТВРЂИВАЊА ЗГРАДЕ СТАЦИОНАРА У ДИМИТРОВГРАДУ ЗА СПОМЕНИК КУЛТУРЕ

Зграда Стационара у Димитровграду налази се на територији општине Димитровград, у насељеном месту Димитровград, Улица Сутјеска број 116, на катастарској парцели број 767 К.О. Димитровград, у јавној својини.

Заштићена околина споменика културе обухвата катастарске парцеле број: 766 и део катастарске парцеле бр. 1606 КО Димитровград, у јавној својини, и катастарске парцеле број: 928, 931 и 5182/10 све КО Димитровград у приватној својини.

Сва заинтересована лица, органи и установе мишљење могу доставити овом Заводу на адресу:

Завод за заштиту споменика културе Ниш

Добричка 2, 18000 Ниш

Мишљење се доставља у року од 30 дана од дана објављивања јавног огласа.

На основание чл. 48, ал. 1 от Закона за културното наследство „Државен вестник на РС“, бр. 71/94, 52/2011 - друг закон и 99/2011 – друг закон 6/2020 – друг закон и 35/2021 – друг закон) Институтът за защита на паметниците на културата на гр. Ниш публикува

ОБЈАВА

Уведомяват се собствениците на недвижимите имоти, заинтересованите органи и институции, че Институтът за защита на паметниците на културата на гр. Ниш е задвижил процедура за

ОБЈАВЯВАНЕ НА СГРАДАТА НА СТАЦИОНАРНА В ДИМИТРОВГРАД ЗА ПАМЕНИК НА КУЛТУРАТА

Сградата на Стационара в Димитровград се намира на територията на Община Димитровград, в Община Димитровград, ул. „Сутјеска“ 116, на кадастрален парцел № 767 КО Димитровград, публична собственост.

Защитената зона на паметника на културата включва кадастрален парцел № 766 и част от кадастрален парцел № 1606 КО Димитровград, публична собственост, и кадастрални парцели № 928, 931 и 5182/10 всички КО Димитровград частна собственост.

Заинтересованите лица, органи и институции своите мнения могат да представят в тази служба на адрес:

Институт за защита на паметниците на културата Ниш

„Добричка“ 2, 18 000 Ниш

Мнението може да бъде предоставено в 30-дневен срок от деня на публикуване на обявата.

Директор
Лиляна Берич

Младежки спортни игри

В Босилеград се проведе Втори регионален турнир по тенис на маса

В рамките на мероприятиято „Дунав застраховане младежки спортни игри“ миналата седмица в Босилеград се проведе Втори регионален турнир по тенис на маса, в който участваха над 80 състезатели и състезателки - ученици в основните училища от Босилеград, Сурдулица и Враня. Домакин бе босилеградският отбор по тенис на маса „Младост“, а мачовете се играха във физкултурната зала на ОУ „Георги Димитров“.

Три босилеградски тенисисти на маса - Милян Илиев, Владана Захариев и Дария Генов завоюваха втори места в своите категории и се сдобиха с правото да участват в Националните младежки игри. Изключителен успех постигнаха и Борислав Григоров и Милица Бойков, които се закличаха с бронзови медали.

Участието си в републиканското състе-

зание осъществиха:

- категория „момчета родени през 2007 г. и по-млади“: Александър Андрич от Враня и Милян Илиев от Босилеград;

- категория „момчета родени през 2010 г. и по-млади“: Лазар Кръстич и Вукан Джорич от Враня;

- категория „момичета родени през 2007 г. и по-млади“: Биляна Джорджевич и Сара Миленкович от Сурдулица;

- категория „момичета родени през 2010 г. и по-млади“: Владана Захариев и Дария Генов от Босилеград.

Кметът Владимир Захариев, който откри състезанието, заяви, че изказва благодарност към „Дунав застраховане младежки спортни игри“, че избраха нашия град за организиране на един такъв престижен турнир. „Гордеем се с успехите на нашите тенисисти. Като една

малка община, ние отделяме значителна част от бюджетните средства за спорт. Ще продължим да подкрепяме не само тениса на маса, но и всички други спортове“, каза Захариев.

„Това състезание е много важно за Босилеград и за нашия отбор, защото представлява доказателство, че работим много усилено и че нашата община полага големи грижи за развитието на спорта“, каза Никола Талески, треньор на СТК „Младост“.

СТК „Младост“ съществува от 6 години и в момента наброява около 40 членове, които постигат отлични резултати в различни състезания. Нека да припомним, че през 2020 г. босилеградският тенисист на маса Борислав Григоров завоюва сребърен медал на националното първенство, а същия успех потвърди и на Международните младежки спортни игри в Сараево.

Младежките спортни игри са най-голямата проява на аматьорски спорт за деца и младежи в Европа, чиято основна цел е популяризиране на здравословния начин на живот и приятелство. За девета поредна година децата от Сърбия имат възможност да участват напълно безплатно в състезанията в десет спортни дисциплини, чийто финал ще е между-

народното състезание в Сплит, в което ще участват и техни връстници от Босна и Херцеговина и Хърватия.

П.Л.Р.

Тъжен помен

На 17 април се навършват ЧЕТИРДЕСЕТ ТЪЖНИ ДНИ, откакто вече не е сред нас нашият мил съпруг, баща, дядо, свекър, тъст и брат

ИЛКО ДИМИТРОВ ЧЕДА

от с. Брайковци
(1946-2022)

Бъди сигурен, че винаги ще те носим в сърцата си. Ще те помним все докато сме живи. Много си сторил за нас и ти благодарим за това.

Почивай в мир!

Панихидата ще се състои на този ден от 11, 30 часа на гробищата в с. Брайковци.

Каним близки и приятели да ни придружат.

Съпругата Латинка, синът Сърджан, дъщерята Оливера, снахата Цеца, зетят Георги, внуците Дарко, Душан, Борис и Лука, сестрата Виолета и братът Делча със семействата си

Възпоменание

На 17 април се навършват 40 ДНИ от внезапната смърт на нашия скъп брат и чичо

Илко Димитров – Чеда (1946-2022)

От с. Брайковци, Димитровградско

Времето минава, а тъгата по теб остава завинаги. Човек се помни с това, което остави след себе си.

Поклон пед светлата ти памет! Почивай в мир!
Твоят брат Делча със семейството си

1	2	3	4	5									6
7													
		8											
9	10		11										
12		13		14	15	16	17	18		19	20	21	
22			23		24				25		26		
		27		28		29				30		31	32
33	34		35		36		37				38		
39		40		41		42		43				44	
45					46						47		

Водоравно: 1. Гръцки бог. 7. Женско име. 8. Волята на избирателите. 9. Мярка за площ. 11. Отрицателен отговор. 12. Смешник. 14. Чергарин, скитник. 19. Вид признание. 22. Атака. 24. Мъжко име. 26. Ономатопа за лай на куче. 27. Някогашен хотел в Звонска баня. 29. Вид птица. 31. Река в Сибир. 33. Името на френския певец Монтан. 35. Красавица. 37. Плеймейкър на „Цървена Звезда“ от миналото (Сърджан). 39. Състена със захар течност от плодове. 41. Прозвището на поета Владислав Петкович. 43. Българско женско име. 45. Кръвно налягане (хърв.). 46. Производител на вино. 47. неизлечима болест.

Отвесно: 1. Който с парашут скача от самолет. 2. Емил Николов (иниц.). 3. Силен плач. 4. Името на писателя Жупанчич. 5. Гладко памучно платно. 6. Наследството от родителите на жената. 10. Името на футболиста Гулит. 13. Някогашен завод за камиони от Марибор. 15. Единица за електрическо съпротивление. 16. Вид цвете с едри листове. 17. Град в Румъния. 18. Планина в Хърватия. 20. Египетски бог на слънцето. 21. Името на нобелиста Андрич. 23. Столицата на Италия. 25. Връстник. 28. Хълм, рът. 30. Вид хижник. 32. Съвместен живот между мъж и жена, регистриран от държавен орган. 34. Скопено мъжко говедо. 36. Който има цвят на пепел. 38. Язва (сръб.). 40. Катарина Арсенова (иниц.). 42. Седмата нота. 44. 26 и 1 буква.

